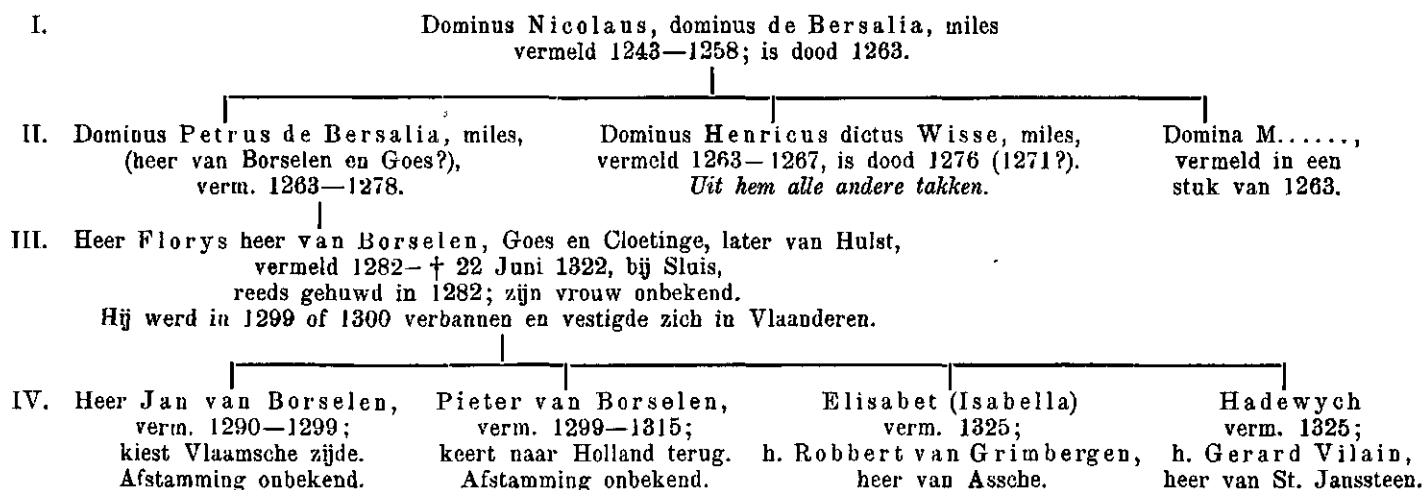

TABEL II.

Oudste Tak.

N.B. De nakomelingschap van dezen tak zou eerst op het einde der 14^e eeuw zijn uitgestorven.

kroniekschrijver Johan Reygersbergh⁵⁾, die wellicht de archieven nog gezien heeft op het in 1505 verbrande kasteel Sandenburch bij Vere, ons omtrent tal van zaken de familie betreffende, inlicht. Het is echter een groote moeilijkheid dat in al deze verzamelingen de oorkonden en berichten uit de geheele 14^e eeuw vrij schaarsch zijn; dit geeft een lacune, welke ook in de volgende studie, naar wij vreezen, haar invloed zal doen gelden.

Hoofdstuk II. Genealogie.

Ook de van Borselens hebben, al waren zij ridders van het Gulden Vlies, al voerden zij Schotsche en Fransche graven-titels, al huwden zij dochters uit regeerende vorstenhuizen, in de 15^e eeuw geofferd aan de mode dier dagen, die een buitenlandsche afkomst verre verkiestelijk deed lijken boven een stamreeks van feudale voorvaderen, uit inheemsch bloed gesproten. Reygersbergh⁶⁾ vertelt ons het eerst een lang verhaal, dat hierop neerkomt. Een zekere Lippolt, „hertoghe van Swaven”, zou door den Keizer van Byzantium, Nicephorus, verdreven zijn en te land gekomen in Hongarije, waar hij een dochter des konings tot vrouw kreeg. Hierbij won hij drie zoons: Lippolt, prins in Hongarije, Frederik, hertog van Oostenrijk, en Frank. Een zoon van laatstgenoemde, Lippolt geheeten, werd in 838 met andere Duitsche heeren door den Keizer naar Zeeland geroepen om dit gewest van de Noormannen te zuiveren. Dit gelukte en Lippolt, rijk gegoed in Zeeland, werd de stamvader van het geslacht van Borselen!!

Paulo minorā canamus. . . . In vroegere tijden lag er aan den zuidwestelijken hoek van het tegenwoordige Zuid-Beveland een eiland, Borselen genaamd⁷⁾, dat voor een groot deel bij den stormvloed van het jaar 1532 onderliep; de dorpen Borselen, Koudorpe en Ellewoutsdijk zijn er nog van over. Dit eiland komt als *Brunisale*

reeds in het jaar 977 voor. In evengenoemd jaar bevestigt Keizer Otto II de abdij van St. Bavo te Gent in haar bezittingen in Zeeland en daarbij wordt ook ons eiland genoemd⁸⁾. In het midden der 12^e eeuw blijkt echter de abdij van Echternach hier gegoed, in *Brunisila*⁹⁾, doch korten tijd later namen de Vlaamsche en Hollandsche graven deze Zeeuwsche goederen in bezit¹⁰⁾, waaronder ook *Brinsila*.

* * *

Het is bekend dat eerst onder de graven Willem I en Floris IV Holland vasteren voet in Zeeland kreeg en dan ook te begrijpen dat wij pas omstreeks dien tijd een Hollandsch leenman voor Borselen aantreffen.

I. Op 17 Augustus 1243 verleende de toen nog zeer jonge graaf Willem II te Leiden een privilegie aan de kooplieden van Hamburg en van Lübeck, die in zijn land handel zouden komen drijven. Onder de getuigen dezer oorkonde vindt men *Nicolaus de Berssalia*¹¹⁾. Dertien jaren later, in 1256, was *Nicolaus de Bersalia* te Brussel onder de edelen, die beloofden den vrede, tusschen Vlaanderen en Holland tot stand gekomen, te zullen onderhouden¹²⁾. In 1258 was *dominus Nicolaus de Bersalia miles* te Middelburg getuige van een Walchersch edelman, heer Symon van Subburgh¹³⁾. Uit een nader te bespreken stuk van 1263 blijkt dat heer Nicolaus in dat jaar niet meer tot de levenden behoorde. Wij weten volstrekt niets van zijn voorouders of geslacht¹⁴⁾; in zijn zegel, dat aan de oorkonde van 1256 bewaard is, voerde hij een dwarsbalk, terwijl het rand-schrift van ditzelfde zegel ons leert (iets, waarover de stukken ons in het onzekere lieten) dat hij heer van

⁵⁾ Oork. Holl. I. n°. 52; ook bij Serrure, Cartulaire de St. Bavo de Gand, n°. 8. Er staat, verkeerdelijk, *Brumsale* afgedrukt. Verschillende Keizers bevestigen deze oorkonde: Oork. Holl. I. n°. 75 en 81 (jaren 1003 en 1040).

⁶⁾ Oork. Holl. I. n°. 141.

⁷⁾ Als voren, n°. 176.

⁸⁾ Als voren, n°. 397. Oorspr. te Lübeck, waar het zegel van N. de B. verloren is, blijktens door mij ingesteld onderzoek.

⁹⁾ Oork. Holl. II. n°. 13 = de Fremery. Suppl. Oork. n°. 130, naar het oorspr. te Rijssel, B 231, n°. 1146; met zijn zegel.

¹⁰⁾ Oork. Holl. II. n°. 48 en 49.

¹¹⁾ Tenzij hiertoe behoorde: Henricus Wiszo, in 1198 te Middelburg onder de getuigen van graaf Dirk VII (Oork. Holl. I. n°. 178).

⁵⁾ Chroniek van Zeelandt. Eerste uitgave: Antwerpen 1551; derde uitgave, bezorgd door M. Z. van Boxhorn en hier aangehaald, Middelburg 1644, 2 deelen.

⁶⁾ II, blz. 3 vigg.; Boxhorn geeft hierop, blz. 10, een toevoegsel, waarin hij dit verhaal bestrijdt.

⁷⁾ Zie de kaart van Dr. A. A. Beekman: Holland, Zeeland en Westfriesland in 1300 (deel van den Geschiedkundigen Atlas van Nederland) en de toelichting daarop: deel III, blz. 56 vigg.